

[Arne Melchior]

af, hvad nogen kan forestille sig i de allernærmeste år, medmindre der pludselig kommer en uventet ketchup-effekt, men den kan også være farlig, for så kan man risikere at få en overopledning – er det på grund af de opregnede faktorer og omstændigheder langt fra sikkert, at ledigheden vil ændre sig markant i den retning, vi alle tilstræber.

Men heldigvis er der da netop for tiden nogle tegn på, at de allerede i Anden Mosebog omtalte syv magre år kan blive afløst af syv fede år. Hvis man husker Josefs drøm, så var det bare så kedeligt, at de magre køer slugte de fede køer, uden at det bagefter kunne ses på de magre, at de altså havde haft sådan et stort måltid. Sådan kan det også nemt gå med alle disse økonomiske størrelser, vi har på bordet i den konvergensredegørelse, som jeg foretrækker at kalde den frem for et program.

Det eneste, vi kan sige med sikkerhed, er, at det går anderledes, end vi i dette øjeblik har evne til at forestille os. Det gør det altid. Det gør det ikke mindst med den slags meget besværlige ting, vi har set gennem årene: Lærde folk har modtaget nobelpris i økonomi, og et år eller to år senere får en anden videnskabsmand, der går ind for de helt modsatte metoder og opfattelser, også nobelpris i økonomi. Så svært er det at være profet på alle disse svære områder.

Når vi skal bedømme opsvinget helt aktuelt og lige nu, så er der også et par kedelige størrelser. Den tyske ledighed er større, end den nogen sinde har været før. Den amerikanske ledighed er sidst oplyst at være højere, end man havde forventet den ville være, hvilket omgående har ført til en lille, men alligevel altså faktuel stramning af renten i USA.

Alle disse besværligheder ved at beskæftige sig med disse ting skal selvfølgelig ikke hindre os i at lave disse langtidsprognoser bare for at kende dem, blot de aldrig går hen og bliver snærende bånd, så man siger: Jamen i finansredegørelse anno det og det sagde vi, at det ville gå sådan og sådan, og i konvergensredegørelsen anno 1994 mente vi, det ville gå sådan og sådan, og det må vi så holde os til. Det må det aldrig føre til.

Det socialdemokratiske folketingsmedlem Ritt Bjerregaard har for ganske nylig beskæftiget sig med de kortsigtede planer kontra de langsigtede planer og bebrejdet regeringen, at

den kun tænker kortsigtet. Det mener jeg er en urimelig bebrejdelse, for det, at man skal tænke langsigtet, hindrer naturligvis ikke, at man også har kortsigtede konjunkturbestemte planer og metoder, som man så netop drejer på, efterhånden som tingene skifter.

Både det nu foreliggende blå hæfte, altså konvergensredegørelsen, og regeringens tidligere erhvervsredegørelse er beviser på, at regeringen ikke nøjes med de kortsigtede foranstaltninger og betragtninger, men at man også prøver – så godt eller så vanskeligt det er muligt – at kigge ind i fremtiden.

Lad mig runde af med at sige, at CD på det økonomiske område har lignende opfattelser, som vi har på det sikkerhedspolitiske område, hvor det er en kendt ting, at vi arbejder for, at befolkningen skal besinde sig og alligevel få lyst til, at Danmark skal indtræde i Den Vest-europæiske Union.

Helt på samme måde vil jeg sige om ØMU, altså Det Økonomiske og Monetære Samarbejde i Europa, at dér vil CD arbejde for, at vi også kan tage del i tredje fase, når tiden for den indtræder, inklusive ecuen, som vi ikke er spor bange for. Den må da hellere end gerne have dronning Margrethes billede på den ene side og en tysk præsidents billede på den ene side i Tyskland – og alligevel være en ecu.

Den slags ting hindrer ikke konkurrencen mellem medlemslandene. De sætter ikke reglen om udbud og efterspørgsel ud af kraft. Men en tredje fase af ØMU'en inklusive ecuen vil gøre valutaspekulation uinteressant i Europa og til gengæld gavne stabiliteten inden for fællesmarkedslandene.

Det vil CD gerne medvirke til at bringe fremad. Det er i den ånd, vi har læst den redegørelse, vi har fået fra økonomiministeren, idet vi anerkender, at regeringen netop for tiden fører en absolut stram finanspolitik.

(Kort bemærkning).

Anne Birgitte Lundholt (KF):

Det er jo interessant. Nu hører vi en ordfører fra et regeringsparti erklære, at dette ikke er et konvergensprogram. Det er en redegørelse med nogle rene fremskrivninger.

Det er vi ganske enige i, må jeg sige til hr. Arne Melchior. Problemet er bare, at for at opfylde de aftaler, vi har lavet med de øvrige EF-lande, er det ikke bare en fremskrivning, man